

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Haladunk.

Pécs, 1899. augusztus 18.

Azokra a panaszokra, a melyeket a függetlenségi párt folyton hangoztat, mikor utal arra, hogy az Ausztriával való gazdasági közösségben mindig gyarmati függésben maradunk, amely mellett erőteljes ipar nem fejlődhetik, kereskedelmünk nem szabadulhat idegen érdekek szolgálatából, sőt mezőgazdaságunk sem részesülhet abban a védelemben, a melyet számára biztosíthatnánk, ha gazdasági politikánkat idegen érdekektől függetlenül rendezhetnők be: a kormánypárt szócsövei nagyobb önértéssel, mint igazságszeretettel utalni szoktak arra a nagy fejlődésre, amely hatvanhét óta a közös vámterületen is észlelhető minden téren.

Különös büszkeséggel mutatnak rá városaink fejlődésére. Az újabb alkotmányos éra alatt a nyárspolgárok régi bagolyváraiból modern városok lettek, nagy gyári vállalatok keletkeztek, az építkezési kedv rohamosan emelkedett, az előbbi olajmészes és vendégmarasztó sártenger helyét gáz és villamvilágítás, aszfalt és keramikaburkolat foglalta el: szóval a közös vámterületen is rohamos léptekkel haladunk; nem egyéb tehát rémlátásnál az a panasz, hogy gazdasági fejlődésünknek a gazdasági függő helyzet utjában áll.

De ha megpillantjuk az érem másik oldalát, ahol a csillogó külsőn mögött a legkomorabb valóság rejtőzik, csakhamar rájövünk, hogy a fejlődésnek föntjelzett külső látszatával nincs mit dicsekednünk, mert az hasonlít a fényes bálruhához, a melyért a családnak hónapokon át kell megbőjtölnie.

Abban a fejlődésben, a modern városi intézményekben, fényes palotákban csak úgy lenne köszönet, ha mindez a polgárságnak belterjesen emelkedő anyagi jólétével járna karöltve s a lakosság vagyonsodásának lenne eredménye. Pedig a rideg valóság éppen az ellenkezőről tesz szomorú tanubizonyságot.

Az ipari vállalatok nem a természetes fejlődés föltételei mellett keletkeztek, hanem a kormány protekciójára támaszkodtak, mint ezt a Pécsi Napló mai vezércikke is igazolja, mikor az ipari tevékenységnek városunkban tapasztalható pangását annak tulajdonítja, hogy nekünk pécsieknek és baranyaiaknak nem jut más, mint az Antal Pálok és Hentaller Lajosok támogatása (az Aidingerek és Kardos Kálmánokról hallgat a P. N.), míg pl. Szombathely föllendülése abból magyarázható, hogy Szombathely és Vasvármegye újabb alkotmányos érában folyton a befolyásos államférfiak hazája volt és ma is büszkén vallja magáénak Széll Kálmánt, s így csak természetes, hogy akiknek életrevaló vállalatuk

van, azzal a befolyásos államférfiak pártfogását keresik.

Nos hát azt nevezik nálunk ipari fejlődésnek, amit befolyásos államférfiak protekciója tenyészt mesterséges eszközökkel a protekció szféráján kívül eső országrészek rovására, elannyira, hogy még „életrevaló vállalat” is csak befolyásos államférfiak pártfogása mellett állhat lábra. Mi természetesebb aztán, mint az, hogy az olyan üvegházi növény, mint a milyen a mi protekciós iparunk, csak teng-leng, az élet viharaival dacolni, a közös vámterületen a fejlettebb osztrák iparral az egészséges versenyt fölvenni nem képes.

Igy vagyunk aztán városaink haladásával egyéb téren is. A modern haladás minden vívmányát újabb és újabb adósságok fölhalmozásával létesítettük s ez az adósságcsinálás a lehető legkönnyelműbb volt, mert hiányzott a kellő alap, amely az ekként fölszaporodó terheket a lakosságra nézve elviselhetővé tette volna. A megélhetés gondjai, az ipar és kereskedelem pangása és a mezőgazdaság válságos helyzete folyton mindig súlyosabbakká válnak, s amely mértékben fogy és erőtlenedik a polgárság teherviselési képessége, oly mértékben szaporodnak a viselendő terhek. Igen, mert haladunk kell, a modern igényeket ki kell elégítenünk, hogy aztán fejlődésünkre rámutatva, büszkén hivatkozhassunk rá, hogy ime mekkorát haladtunk

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Az öregek.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Régi történetet mondok el. A szereplői már nem élnek. A ki még él a történet alakjai közül, — az a viruló szép leány, — bizonyára nem fogja tudni, hogy milyen nagyon közel álltak hozzá e történet hősei. Ha pedig megtudná, — hiszem, hogy meg fog bocsátani, amiért napvilágra hoztam azt a poros, molyette naplót, melyre ott akadtam a Tar familia ősi kuriájában.

Valami dolgom akadt egy télen azon a vidéken, a hol a Tar familia ősi kastélya áll. A család már kihalt; egy leány él még csak valamelyik zárdában, mint növendék. A régi, szinte penésztette kastélyt egy öreg tisztartó gondozza, — a kastélyhoz tartozó néhány hold beldősséggel együtt. Ismerem az öreget még gyermekkorom óta. Sokszor megfordultam az igazi magyar vendégszeretetéről híres Tar familiánál. Az öreg Tar kebelbarátja volt boldogult öregatyámnak s közel lakván egymáshoz, a két öreg gyakran felkereste egymást. Ily módon ismerkedtem meg én is Tarékkal.

Ekkor már csak ketten voltak. Az öreg

Tar és leánya, — kit zárdában neveltetett atyja.

Alig pár éve, hogy az öreg Tar is meghalt, pár nappal nagyatyám halála után.

Ekkor voltam utoljára az ősi oszlopos kuriában. Most aztán, hogy újra erre a vidékre vetődtem, valami kegyeletos emlék úgy hívogatott, hogy újra felkeressem ezt a régi, magyar tanyát.

Az öreg tisztartó nagyon szívélyesen fogadott. Mindjárt egy szobát jelölt ki számomra, melyet én azonnal el is foglaltam. Estére járván az idő, az öreg ur csakhamar nyugalomra tért. Én még jó ideig kóboroltam a kertben.

Valami nagy, imádkozó csendesség vett körül. A hold is csak halaványan világította be a kertet. Mintha a régi idők szellemei lengtek volna körül, valami misztikus, áhitatos hangulat szállta meg egész valómat. Szinte felve bolyongtam tovább, mintha bűn lett volna zavarnom ezt a nagy csendet.

Egy sirhoz értem. Kopottas, töredező márványemlék emelkedett a sirdomb fölött. A hold éppen oda világított. A márványon egy név volt csak: »Reneé» — és semmi több.

Emlékeztem régmúlt időkről. Mintha most is látnám a két öreget, — az öreg Tart és nagyatyámat, a mint itt állnak a sir mellett és nézik hosszan, sokáig azt az egy szót, mely ott csillog a márványon.

Embernyi ember voltam még csak akkor, — nem törődtem azzal, a mi körültem történt. De most annál inkább magával ragadott az emlékezés. És valami titkos sejtelem azt sugta, hogy annak a két öregnek volt egy közös, feltéve őrzött titkuk. Egy titok, melyet csak ők ketten tudtak s mely talán itt végződött — ennél a magányos sirdombnál.

»Reneé» — és semmi több. Lelkemben megrajzoltam ennek a halottnak a képét. Ugy láttam, mint egy mosolygó, székefűrtű, kékszemű szép asszonyt, ki csak szeretni tud, ki csak áldást, szeretetet áraszt maga körül. Láttam, mint a szeretet angyalát, ki ott áll a két öreg között, s mosolyogva fűzi egybe kezeiket . . .

Aztán meg olyannak álmodtam, mint a pokol szülőttjét, ki csak keserűséget, átkot hagy maga után . . .

A hideg téli szél felvert almodozásomból. Szobámba tértem. A langymeleg levegő, mely szobámban fogadott, újra olyan hangulatos érzésbe ringatott.

Álmodozva ültem le az ősi, szinehagyott íróasztal elé. Mintegy akaratlanul is kutatni kezdtem. Ócska, molyette papirlapok kerültek kezembe. Régi számadások, köznapi levelek. Egyszerre egy csomagra bukkantam.

Ez is szakadozott, foszlányos volt. Meglátszott rajta, hogy régtől fogva hever már itt. Kiváncsian kezdtem fölbontani. Egy szinehagyott, fakó könyv volt. Amint felnyitottam,

ujabb alkotmányos éránkban, dacára az ellenzék Cassandra-jóslatának, amely az igazi gazdasági föllendülést gyarmati helyzetünkben lehetetlennek mondja.

Igy kerültek városaink csaknem fölig az adósságba s ebben a tekintetben Pécs városa nem az utolsó rekordot érte el. Haladást produkáltunk külsőleg, a nélkül, hogy a haladás belső kellékeivel rendelkezünk volna, mert a folytonos adóemlést, újabb és újabb adónemek kifundálását nem lehet a haladás alapjául venni, ha az adót szolgáltatók jövedelme marad a régi, sőt határozottan csökkenést mutat.

A városunk egyik leghatalmasabb jövedelmi forrását tönkretévő filloxeravész, az a szerencsétlen vasuti politika, a melylyel nagy embereink helyrehozhatlanul tönkretették városunk forgalmát, józan gazdálkodás mellett megállást parancsolt volna hosszú időre; de a torony alatt föltartóztathatlanul dűnögött a haladás láza, amely fölemesztette a városnak egy milliányi törzstőkéjét s a tetejébe rakott még két millió adósságot.

S ez a láz még folyton gyötri a város érdekes urait. Most dolgoznak a százazrekbe kerülő új vágóhidon s nem törődnek vele, hogy ezzel mennyire meg fogják drágítani, a lakosság nagy részére pedig egyenesen lehetetlenné tenni az egészséges táplálkozást. Mert a város urai igen kegyes szívűek az adózók iránt, az új vágóhid költségeiből eredő tehertöbbletet dehogyan rónák az adózók nyakába a pótdó fölemelésével, hanem az összes törlesztési, kamat és föntartási költségeket majd a mészárosoktól és henteseiktől szedik be fölemelt vágatási díjak képében. Ha aztán a mészárosok és hentések ennek megfelelően fölemelik a hus árát, az ódium ezekre hárul: a város urai mossák a kezüket, mert hiszen a hus árát nem ők emelték föl.

Fenyeget az új vízvezetési költség is, egy félmillió, de ismerve a városi számi-

nagy hosszukás betűkkel ez volt írva a cimlapra: »Naplóm«, — alatta: »Reneé«.

Csendes, szinte szomorú áhitat fogott el. Mintha éreztem volna, hogy három élet szomorú titkának a kulcsát tartom kezemben. Félve lapozgattam a könyvet.

Megértettem most már, hogy a két öregem mi huzta úgy oda ahhoz a magányos sirhalomhoz. Lelkem előtt világos lett minden. És nem tudtam, mit csodáljak jobban? Azt a két egymásnak élő öregem-e, — vagy azt a fiatalon elhunyt, melegsívű, — nagylelkű asszonyt?

Nem irhatom ide az egész naplót. Csak úgy mondom el, a mit azon a téli estén megtudtam ott az ősi Tar kurián egy asszony naplójából.

* * *

Tar Lőrinc alig pár évi házassága után özvegyen maradt. Egy kis három éves leánykája volt. Az élte delén levő férfi érezte, hogy ő nem képes a leánykát úgy nevelni, amint azt kell. Nevelőnőt fogadott a gyermek mellé. Egy fiatal leány került a kisleány mellé, — mint nevelőnő — jobban mondva, mint anyja, mindene a kis leánynak.

Ez a fiatal nő volt Reneé.

Ebben az időben nagyatyám és Tar Lőrinc szomszéd birtokosok voltak. Gyakran özsze jöttek s igaz barátság fűzte őket egybe. Nagyatyám nőtlen ember volt még s vigan éltek.

Mikor Reneé a házhoz került, — a két férfi annál gyakrabban találkozott. Tar tudta,

tásokat valamely vállalat létesítése előtt és után, el lehetünk készülve ennél jóval magasabb beruházási költségre is, a mihez majd hozzájárul az évenként megújuló nagy üzemköltség.

És mindezek betetőzéséül új városház-építésről álmodoznak, mert „aki ma a városház épületét csak messziről is nézi, de még inkább aki oda belép, az azonnal belátja, hogy *jelenlegi állapotában meg nem maradhat továbbra.*» Ez csak potom 400.000 frtba kerülne, de ezt meg kell kockáztatni már azért is, hogy a házvételre fordított 100.000 frt hasznosítható legyen.

Mert a városházát is haszonra fogják ám építeni, amint annak idején ki lett mutatva, milyen óriás hasznot fognak hozni a kaszárnyák, a sátoztábor s egyéb városi vállalatok.

Szép, szép dolog uraim ez a haladás, csak arra tessék már egyszer feleletet adni, hogy meddig szándékoznak még feszíteni a húrt anélkül, hogy az elpattanjon. Hisz bölcsen méltóztatnak annak a pattanásig való feszültségét tapasztalni a sok behajthatatlan adóhátralékokból, a piac rendkívüli drágulásából s a lakosságnak már-már fenyegetővé váló zúgolódásából.

Mindez mégis csak megállásra bírhatná önöket, bármily nagy is a polgármester munkakedve.

H i r e k.

Pécs, 1899. augusztus 18.

A király születésnapján.

Ma reggelre a nálunk nem szokatlan időváltozással egyet fordult a szeszélyes időjárás és a forró nyári nap helyett szeles, poros napra virradtunk. A szél szinte zúgva tört le a Mecsek felől s az égen hol ide, hol oda úzta a felhőket, melyek mögöl csak ritkán és csak rövid időre bukkant elő a nap.

A szeles, poros, szürke időben mégis

hogy van, ki vigyáz egyetlen gyermekére s nyugodtan maradt el. Nagyatyám is sokszor időzött Tar házában.

S a két férfi csakhamar észrevette a szép Reneét. Eleinte nem sokat törődtek vele, de nemsokára aztán mindkettő érezni kezdte, hogy a szép leány mindinkább tért foglal lelkükben.

Különösen Tar érdeklődött a leány iránt. Mindinkább megérlelődött benne az az elhatározás, hogy nőül veszi a leányt. Udvarolni kezdett neki. A leány tartózkodva fogadta. Tar annál szenvedélyesebben ostromolta a leányt.

Ez nem kerülte ki nagyatyám figyelmét sem. Észrevette, hogy Tar szereti a leányt. Feltámadt benne a féltékenység. Érezte, hogy ő is rabja lett a leány mélységes kék szemének.

Versenyre kelt Tarral. Ő is udvarolt a leánynak. Ez a versengés nem tartott sokáig. A két férfi érezte, hogy ez az állapot tűrhetetlen lesz reájuk nézve. Mindinkább elhidegülték egymás iránt s a féltékenység nem egyszer keserű szavakban tört elő ajkukról.

Nem tudták sokáig tűrni ezt az állapotot. Egy este, mikor ismét együtt voltak Tar Lőrincnél, nagyatyám komoly, bár izgatott hangon kezdett beszélni.

— Lőrinc barátom beszéljünk nyíltan! Fáj, tudom, mindkettőnknek, hogy így kell egymással beszélnünk! De mit tegyünk? Ez az állapot tűrhetetlen. Mindkettőnk lelkét fogva tartja egy erős leküzdhetetlen szenvedély, mely-

az ünnepek jelei látszottak. Nemzeti színű zászlókat lengetett a szellő a középületeken, iskolákon, állami hivatalokon, a vármegyházán, a kaszinó és egyéb társaságok helyiségein, a városháza tornyán pedig a város színeit viselő zászló is ott volt a nemzeti zászló mellett, hirdette, hogy ma ünnepet ültünk.

Igen, ünnepet ültünk. Ünnepet a magyar királynak, a ki 1830. augusztus 18-án született s a mai hatvankilencedik évfordulón népei hálaimája között üli születésnapját.

*

Az ünnep reggel hét órakor tábori misével kezdődött, melyet a Buza-téren *Magenheim* József, belvárosi plébános celebrált a katonaság részére. A misén jelen volt a pécsi 19-ik honvédgyalogezred és a 8-ik honvédszázados legénysége és tisztikara, valamint a tartalékosok is és a közöshadseregbeli itthon levő tisztek.

Mert sem a 44-ik gyalogezred, sem az 52-ik ezred nem ülhette meg itthon a király születése napját, mindegyik ezred távol lévén Péctől. A 44-ik gyalogezred Kaposvárott ülte meg a mai napot, az 52-esek pedig Szegzárdon. Mindkét helyen diszszemle és a katonazenekarok hangversenye emelte a pleine parade fényességét.

Ma délben a tisztikar díszebédet rendezett a nap megünnepléséül a Vigadóban. A díszebéd menüje a következő volt:

Barna és fehér leves
Hal ászpikkal
Vesepecsenye körítve
Szárnyas sült, saláta és befőttel
Almás- és crèmes-lepény
Parfait
Gyümölcs, sajt
Fekete kávé
Bor — Pezsgő

*

A székesegyházban kilenc órakor volt a hálaadó »Te Deum« a király születésnapja alkalmából.

A fényes misét nagy segédlettel *Hetyey* Sámuel megyéspüspök pontifikálta s ott láttuk a kanonoki kart, az udvari papságot s a helybeli lelkési kart teljes számmal.

A misén résztvettek a díszmagyarban levő *Tormai* Károly alispán vezetése alatt a vármegyei tisztviselők, köztük *Jeszzenszky* Lajos árvaszéki elnök és *Vaniss* Sándor pécsi járási főbíró is. A városi tisztviselői kart *Majorossy* Imre polgármester fekete díszmagyarban ve-

nek nem tudunk parancsolni. Egy leányt szeretünk. Lemondani egyikünk sem akar. Minek bujkáljunk hát. Férfiak vagyunk — harcoljunk nyíltan! Az a leány mindkettőnké nem lehet. Válasszon hát közülünk! Itt vagyunk — mondja meg nyíltan — melyikünket akarja boldoggá tenni. Aztán ha tudjuk sorsunkat — legyen úgy, a hogy az Ég akarja. A ki bírja Reneé szívét, — becsülje meg, mert megérdemli az a leány. A másik legyen férfi, becsületes férfi, ki félre áll az utból!

Tar Lőrinc odanézett a beszélő szemébe s aztán kezét nyújtott neki.

— Igazad van! Becsüljük meg egymást! Legyünk férfiak! Még ma beszélni fogunk Reneével.

És úgy lön. De álljon itt most Reneé naplója. Ő érezte ama válságos percek gyötrelmes szenvedéseit s bizonyára lelke mélyéből fakadtak ama fájó sorok, miket naplójában megörökített.

— — — Bekövetkezett tehát — írja Reneé — a mitől féltem, remegtem. Választanom kell a két férfi között, kiknek egyikéhez a hála, az igaz barátság érzelmé fűz, — a másikhoz . . . a szenvedélyes mély szerelem.

Talán a sors akarta úgy, hogy tanuja legyek az imént lefolyt párbeszédnek. Hallottam minden szavukat s megértettem nemes lelküknek minden fájó keserűségét.

Milyen boldog volnék, — ha csak egyik-

zette; díszmagyarban voltak még *Reeh* György tanácsos és *Vaszary* Gyula főkapitány. A városi törvényhatósági bizottság tagjai közül is többen megjelentek, valamint ott voltak a kir. táblai és törvényszéki bírói kar tagjai is. Ott voltak továbbá *Dragonescu* Dömjén kir. pénzügyigazgató; *Zsolnay* György kir. főügyési helyettes; *Laubheimer* Róbert, kir. tanfelügyelő-helyettes; *Falvi* Ignác h. posta- és táviratigazgató és *Kaffka* Károly, posta- és táviratfőnök; *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, az iskolák igazgatói és tanítói és a középiskolai tanári kar, valamint a zirci rendház tagjai is.

És szállt a zsolozsma, a forró ima az Egek Urához a királyért, a király életeért e mai napon, mikor hatvankilencéves lett Ő, kit nem törtek meg az idők viharai.

És bizonyára nem török meg ezután sem, hiszen milliók imádkoznak jóléteért az Egek Urához s a népek imáját meghallgatja az Ur!

*

Ő Felsege a király születése napja alkalmából Hetey Sámuel megyéspüspök a püspöki palotában díszebédet adott, melyen a város számos előkelősége és a honvédgyalozezred törzstisztjein kívül résztvettek:

Tormai Károly alispán, Vaniss Sándor főszolgabíró, Nagy Jenő tiszti főügyész, Zsolnay György kir. főügyési helyettes, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Vaszary Gyula főkapitány, Kovácsfi Kálmán főmérnök, Duka Achill műszaki tanácsos, Erreth János ügyvédkamarai elnök, Dragonescu Döme kir. pénzügyigazgató, Bolgár Kálmán állami anyakönyvi felügyelő.

A katonaság részéről: Zech m. kir. honvéd tábornok, Pannos, Butykay és Eckensberger ezredesek, ifj. Hetey Gyula kamarás, cs. és kir. százados, Bogyay Vince csendőrszázados, De Maistre Edgar m. kir. honvédszázados, Dezsán és Krizsánits századosok, Jeszenszky Elemér m. kir. honvédszázados, dr. Maregh főtörzsorvos.

Továbbá: Troll Ferenc vál. püspök, Hanny Gábor kanonok, Pataky Lucidus irg. rendű perjel és Károly Ignác apátplebános.

A díszebéd — melyen számos felköszöntőt mondtak a legalkotmányosabb királyra — délutáni négy órakor ért véget.

ról volna szó! Milyen nemes lélek lakik mindkettőben!

De mit tegyek?! Tar Lőrincet nem tudom szeretni szerelemmel. És érzem, hogy nincs erőm ezt szemébe mondani. Fáj még a gondolata is annak, hogy ennek az embernek keserűséget okoznak. Mi lenne belőle és mi lenne kicsi leányából — nélkülem? A férfi, ki szerelmesét veszté el, nem törődne leányával? Vajjon el tudná-e nézni, hogy más lépjen helyembe, más legyen leányának anyja? És érzem, hogy nem volna erőm elhagyni e házat azzal a tudattal, hogy utánam csak fájó lemondás, keserűség maradt.

Pedig milyen boldog lehetnék azzal a — másikkal! Lelkemnek minden álma, minden titkos, féltve őrzött ábrándja nyerne megvalósulást. De hiába! Az irigy végzet másként rendelte ezt nekem. Szenvedni kell tudnom! Legyen tehát. Erős fogok lenni a percben, mikor a két férfi előttem fog állni, pedig érzem, — hogy egész valóm visszariad e perctől. — — —

Itt megszakadt a napló. Utánna még csak egy lap van tele írva fájó keserűséggel, gyötrő lemondással. Megtörtént a válság. Reneé választott.

— — — Vége van — írja tovább Reneé, — sorsom eldőlt. Mint fájó látnom a két nemes arcot. A lelkem remegett a fájdalomtól, mikor azt kellett hazudnom, hogy nem szeretem egyiket sem, — szívem, szavam már másé. Ők nem szóltak, nem tettek szem-

Napirend 1899. augusztus 19-én.

Naptár: szombat, aug. 19. — Róm. kath.: Lajos püspök. — Prot.: Szebald. — Görög-kel.: (aug. 7.) Domonkos. — Zsidó: Elul 13. — Nap két 5 óra 3 perckor; nyugszik 7 óra 2 perckor. — Hold két 6 óra 13 perckor este; nyugszik 2 óra 51 perckor éjjel.
Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Borus, hűvös, helyenkint csapadék várható.

Építési bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— **(Uj főrendiházi tag.)** *Bittó* István, valóságos belső titkos tanácsos, volt magyar miniszterelnök a főrendiház tagjává kinevezetett.

— **(Kinevezés.)** *Szlamay* Alajos Béla, mohácsi lakos ügyvédjelölt a mohácsi kir. járásbíróshoz aljegyzővé kinevezetett.

— **(A baranyavármegyei gazdasági egyesület)** igazgató választmánya f. hó 24-én, azaz: jövő szerdán délutáni 4 órakor Baranyavármegye székházának nagytermében rendes ülést tart. Az ülés fontosabb tárgyai: 1. A szegedi országos kiállításra rendezendő külön vonat. 2. A kiállításon a kisgazdák tenyészállataival való részvétel. 3. Egyesületi folyóúgyek.

— **(Az ügyvédi kamara köréből.)** A pécsi ügyvédi kamara tegyelmi bírósága közhírré teszi, hogy mivel a pécsi kir. törvényszék a dr. *Raics* Lázár ellen a Btk. 418. §-ába ütköző s ezen §. első esete szerint minősülő ügyvédi vétség miatt folyamatba tett bűnügyben a további eljárást a vád elejtése következtében már 1899. évi március hó 20-án megszüntette s ez ellen sem a kir. ügyészség sem a panaszosok jogorvoslattal nem éltek: a fegyelmi bíróság a folyó évi 366/II. sz. alatt ellene közzétett felfüggesztést hatályon kívül helyezi s a folyamodót az ügyvédség gyakorlatába visszahelyezi.

— **(Ismét az Engelék bora.)** Ily cím alatt közöltük, hogy Budapesten nagyobb mennyiségű bort eresztettek ki egy borpincéből a csatornába. Erre vonatkozólag a fővárosi rendőrség kijelenti, hogy az a nagyobb

rehányást, csak a tekintetükből olvastam ki szívük nagy, fájó keserűségét.

Óh én megtudtam érteni az ő fájalmukat. Hisz kétszeresen kellett átéreznem azt nekem is. — — —

Bocsássatok meg, ti nemes lelkek! Őrizzék meg emlékemet! Gondoljatok rám igaz szívvel, hűséges lélekkel! Megérdemlem tőletek! Vigyázzatok a kis Irénre; — neveljétek jónak, tegyétek boldoggá.

Isten veletek! Legyetek boldogok, . . . boldogabbak, mint én voltam . . .

Még néhány sor volt a naplóban. De itt ketté volt szakítva a lap s nem olvashattam tovább. Nem is volt rá szükségem.

A végét úgy is tudom. Az a kopottas, töredező márványemlék ott a kertben, — az a vége ennek a szomorú történetnek.

Most már tudtam, mi füzte egy egymáshoz a két öreget, — még késő özvegységükben is. Pedig nagyatyám később megházasodott, de azért Reneét nem feledte el. Mikor újra magára maradt, a szive, a lelke csak oda-oda csalogatta ahhoz a magányos sirhalomhoz.

Mintha most is látnám a két öreget, amint ott ülnek a virágos sir mellett szóltalanul, csendesesen.

Néha-néha összefonódott a tekintetük s a két öreg megértette ezt a tekintetet.

Leszakítottak egy-egy viola virágot. És nem szégyelték, ha egy-egy könyük hullott oda arra a sárga violára.

Deér.

mennyiségű hamis bor, amint a József-körút 30—32. sz. ház. pincéjéből elkoboztak, nem az Engel-cég tulajdona volt. Annak a hozzáfűzése mellett, hogy az Engel-féle bor még nem is a legrosszabb hamisítvány a magyar borpincék boraik közt s hogy az Engel-cég tulajdonkép az összes magyarországi borhamisítók helyett bűnhődik, amikor minden borhamisításnál rá gondol a közönség, csupán azt jegyezzük meg, hogy ha más cégnek a bora folydogált is a József-köruti csatornába, tény, hogy a potyán iddogáló utca népe Engelt éltette. És épen ezért kénytelenek vagyunk csodálkozni rajta, ha a rendőrség azt állítja, hogy az a bor nem Engel bora volt, miért nem adja urát, hogy ki másé? Mert mért legyen csak az egy Engel olyan országosan megbélyegezve, amikor erre mások is rászólnak?

— **(A fehér galamb.)** Ilyenkor pénteken már a kora reggeli órákban dübörögve dőcög végig a zöldszínű rabszállító kocsik az ügyészség fogházától a törvényszék épületéig, ahol a büntető törvényszék tartja nyilvános üléseit. S mire a szomorú jármű délben visszatér a fogház kapuja elé, odabent nyikorogva nyílik meg egy újabb cellának az ajtaja s a fogházfelügyelő jegyzékének száma ismét megszorodott egygyel, ki mögött hónapokra, vagy tán évre is, záródik be a fogház ajtaja. De a mai napon nem zavarta meg a rabszállító kocsik dübörgése a Megye-utca csendjét, zárva maradtak a fogház cellái. Fehér galamb szállt arra a szürke épületre, melynek ma nem szaporodtak a lakói, mert a pécsi kir. törvényszék — Ő Felsege a király születésnapja alkalmából — ma nem tartott végtárgyalást. A büntető törvényszék jövő szerdára, f. hó 23-ára tűzte ki legközelebbi végtárgyalási határnapját.

— **(Augusztus tizenhatalom.)** A társadalom ama szerencsétlenei, kik elzártan a világtól a börtönben kénytelenek sinylődni, szintén megünnepelték Ő Felsege a király születése napját. Ünnepnapp volt ez a mai a fogházban is. A rabok reggel nyolc órakor misét hallgattak a fogház kápolnájában, továbbá — mint ez az év nagyobb ünnepein szokás — ünnepi ebédet kaptak, mely után meg volt engedve egy óráig a rabok meglátogatása is. Ezzel az engedelemmel számosan élvén, néhány rabnak igen emlékezetes lesz a mai nap, a legjobb magyar király hatvankilencedik születés napja, mely fényt, derűt, rövid ideig tartó boldogságot hozott a szürke ház rideg cellái közé.

— **(Katonai hírek.)** A magyar honvédség tényleges állományába áthelyeztettek: *Csullag* Endre, pécsi honvédgyalozezredbeli tartalékos hadnagy; *Jellensz* József, 52-ik gyalozezredbeli tartalékos hadnagy a gyulai 2-ik honvédgyalozezredhez; *Jeszenszky* József, tartalékos hadnagy a pécsi 8-ik honvédszázadhoz és báró *Puteani* István, a 9-ik huszárezredbeli tartalékos hadnagy a pécsi 8-ik honvédgyalozezredhez. Kineveztettek: hadapród-tiszthelyettes nagyalambfalvi *Feleky* József a 19-ik honvédgyalozezred 1-ső zászlóaljához; *Garam* Arisztid ugyanily minőségben ugyanez ezredhez és *Svastits* Imre, ugyanez ezred 2-ik zászlóaljához. Kineveztettek továbbá hadapród-tiszthelyettesekké a pécsi 8-ik honvédszázadhoz II-ik osztályához monostori *Erreth*

Aladár-és nádudvari *Debrece*ny István. Végül *Erőskövy* Gyula, 44-ik gyalogezredbeli hadapródtiszthelyettes a szegedi 5-ik honvédegyalozredhez áthelyeztetett.

— (**Hamis tizesbankó.**) *Schönwald* Imre ékszerészhez ma egy uriforma ember állított be és egy csiptetőt vásárolt. Mikor fizetett, egy összehajtott tizforintost adott át, miből a csiptető árát kifogták s a többi pénzt visszaadták neki. Mikor az illető elment, csak akkor nézték meg jobban a tizforintost, mely hamisnak látszott. A tizforintos hamisvoltát az osztrák-magyar bank fiókja is igazolta. Papirosa a rendesnél vastagabb; száma 021109; sziere 2578 s e számok a rendesnél élénken pirosabbak és kövérebbek. Az illető egyén 40—45 év körüli sovány, alacsony, jól öltözött, őszbe vegyült körszakállas, urias kinézésű ember volt, a kit azonban eddig még hivatalosan nem keresnek, mert a rendőrségnél nem történt ellene feljelentés.

— (**Mentő-egyesületek a vidéken.**) Tervbe van véve, hogy a vidéki nagyobb városokban a közigazgatási hatóságok előmozdítsák a mentő-egyesületek létesítését. A belügyminiszter, támaszkodva a közegészségügy rendezéséről szóló 1876. évi XIV. törvénycikk V. fejezetének azon rendelkezésére, hogy a baleseteknél való segélynyújtás népesebb városban mentőintézetek felállítása útján szerveztessék, célba vette, hogy a mentő szolgálat ott, ahol lehetséges és kívánatos, önkéntes vállalatok útján rendszeresítessék. E végből a belügyminiszter még a folyó év őszén valamely később meghatározandó időpontban ez ügyben értekezletre fogja egybehívni a törvényhatóságokat, városokat, egyes érdekelt vállalatokat és ipartelepeket, melyeknek területén a mentés és segélynyújtás ügye egységes módon szervezhetőnek látszik.

— (**Eltüntetett vastengely.**) *Schorsch* Dávid, gyönki lakos megbizta *Csajkovic* Tamás fuvarost, hogy egy vastengelyt szállítson Medinára s ott adja át a megrendelőjének. *Csajkovic* a vastengelyt el is vitte, de nem adta át a vevőnek, hanem e helyett tuladott rajta s az árát elköltötte. A káros feljelentette a bíróságnál, hol folyik ellene a vizsgálat.

— (**Fa-tolvaj.**) *Friedenthal* Adolf, dombóvári lakos faraktárából ellopott valaki a napokban egy kocsira való fát. A káros feljelentésére megindult nyomozás során azonban csakhamar kiderült, hogy a lopást *Kis Király* Mihály attalai lakos követte el, kinél a lopott fát meg is találták. A tolvajt feljelentették a bíróságnál.

— (**Késelés.**) Ozorán véres eset történt a minap. A falu korcsmájában összetűzött *Kránic* Mihály, ozorai lakos, *Nagy* János ugyanottani lakossal és egy zsebkéssel mellbe szurta. A megszurtt embert eszméletlen állapotban vitték haza, *Kránic*ot pedig feljelentették a bíróságnál.

— (**Házi szarka.**) *Rosenfeld* Mór, némedii lakos már régebben tapasztalta, hogy hol a raktárából, hol éléskamrájából hiányzik egy és más. Majd egy vég vászon, majd egy zsák liszt tűnt el, nem is számítva a sok élelmiszert és italt. Végre aztán rájött, hogy a lopásokat cselédje, *Ócsi* Zsófia űzi ilyen rendszeresen s a lopott tárgyakat orgazdáknak

adja el. A tolvaj leány ellen megindult vizsgálat ki is derítette annak bűnösségét, most tehát a bíróság fogja kiszabni megérdemelt büntetését.

— (**Tűzek.**) Szakcsón kigyuladt a napokban *Verhás* Vera ottani lakosnő háza és teljesen le is égett. A kár ötszáz forintot tesz ki, mely azonban részben megtérül, mert a leégett épült biztosítva volt. Ság pusztán nagy asztagtűz volt e hét elején. *Wurm* Ignác bérletén égett le hétezeröttszáz forint értékű szalmakazal. Szerencsére ez is biztosítva volt s így a kár itt is megtérül. *Gróf* József, kányai lakosnak egy pajtája gyuladt ki ugyancsak e hét elején. Itt a kár 900 forintot tesz ki s a leégett épület nem is volt biztosítva. Végül *Hilt* György varsádi lakosnak szintén a háza lett a tűz martalékává. A kár 300 forint, de a leégett ház biztosítva volt. Hogy mindeme tűzek miből keletkeztek, azt a vizsgálatnak még ez ideig nem sikerült kipuhatolnia.

— (**A színházi zenekar restaurálása.**) Megirtuk annak idején, hogy a színházi zenekar helyiségét restaurálni fogják. A helyiséget főlemelik, hogy így a zenekar ne legyen a mélységben s jobban meglegyen a dirigálás lehetősége úgy a színészeket, mint a zenészeket illetőleg. A restaurálás költsége 160 forintot tesz ki s a restaurálást legközelebb loganatosítják *Rauch* János főmérnök vezetése alatt.

— (**Új statisztika.**) A statisztikai szakkönyvek száma ismét megszorodott egygyel. Legújabbban a földmívelésügyi miniszter kiadásában jelent meg egy ilyen könyv, mely »Földmívelésügyi statisztika« cím alatt magában foglalja a legutóbbi tíz év gabonatüzeinek számát, az azok által származott károk nagyságát, a földnek megyénkénti termőképességét, a vízkárokat stb. Az érdekes könyv ma érkezett a hatósághoz azon leirattal, hogy szükség esetén a megrendelendő példányszámokat f. é. szeptember hó 1-ig közöljék a földmívelésügyi miniszterium statisztikai hivatalával.

— (**Sikkasztó házaló.**) Egy *Rosendorn* Jenő nevű házaló több ügynőktől bizományba vett árukat, melyeket azután a legolcsóbb árban elkótyavetyélt. A pénzzel természetesen nem számolt el, hanem fogta magát és megszökött. A károsok feljelentették az esetet a rendőrségnek s most a megszökött sikkasztó házalót körözteti a rendőrség.

— (**Csaló ügynök.**) Tegnap reggel Gyódon a hatóság emberei egy 25—30 évesnek látszó, előkelően öltözött férfit tartóztatnak le, ki magát *Rónay* Józsefnek nevezte, s a *Buchmann* budapesti gépgyáros cég képviselőjének adta ki magát. Akként történt a dolog, hogy *Kovács* Keresztély ottani lakoshoz tegnap reggel beállított egy elegáns öltözötű ur, s magát mint egy budapesti gépgyáros cég képviselője adva ki, permetező, szántó, vető és arató gépekre kért megrendelést. A gazda rendelt is nála egy permetező gépet huszonöt forint értékben, mire a »képviselő« — azon hiszemben, hogy a gazda nem tud németül egy német szövegű hetven forintról szóló kötelezvényt íratott alá. A gazda aláírta a kötelezvényt, hanem észrevéve a csalást, marasztotta a képviselőt, mialatt a községi előjárósághoz küldött hatósági segélyért. Nemsokára meg is jelentek a hatóság emberei, kiknek a gazda elmondta panaszát, s így a csalót rögtön lefűlélték. Az elegáns ur eleinte méltatlankodni próbált, s azt állította, hogy tévedésből íratott alá huszonöt

forintos kötelezvény helyett hetven forintosat. De tagadása természetesen mit sem használt. Vallatóra fogták, s akkor kisült, hogy nem *Rónay* Józsefnek, hanem *Róth* Mórnak hívják, s hogy Budapesten nincs is *Buchmann* nevű gépkereskedő cég. A jeles urat átadják a bíróságnak.

— (**Archa rugta a ló.**) Tegnap este véres baleset ért egy *Fuchs* József nevű honvédehuszárt. Nevezett, mint a tiszt lovaskörül, az istállóban foglalatokodott a lovaskörül, mikor az egyik ló kirugott és *Fuch*sot archa rugta. A súlyosan sebesült huszárnak az első orvosi segélyt *Ludvigh* Ferenc dr. tiszt orvos nyújtotta s azután beszállították ápolás végett a katonai kórházba.

— (**Szalmaszál a borban.**) *Schlesinger* Lajos, siklósi-utcai lakos borügynök ma bejelentette a rendőrségnél, hogy a ház udvarán, a hol lakik, az ott dolgozó kőművesek egy hordó borát megdézsmálták. Ugyanis egy észrevétlen alkalommal megfűrték a hordót s aztán rájártak iszogatni, szalmaszállal szíván ki a bort a hordóból. A feljelentés alapján a rendőrség megindította a vizsgálatot a potya borra szomjazott kőművesek ellen.

— (**Eltűnt leány.**) Lapunk tegnap esti számában megirtuk, hogy *Huzsvár* Lajos pellérdi lakos panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy egy rokona, *Huzsvár* Zsuzsanna a napokban eltűnt a háztól és azóta nem került meg. Már attól tartottak, hogy a leány, kinek szerelmi bánat bántotta a szívét, öngyilkossá lett, míg végre tegnap minden baj nélkül hazaérkezett azzal, hogy egy rokonánál járt látogatásban. Hogy tényleg hol volt, azt kideríteni *Huzsvár* Lajosnak a dolga, mi a magunk részéről csupán annyit konstatálunk, hogy a fiatal leány, kit mi is az öngyilkosság gondolatával gyanúsítottunk, nem utazott a halálba.

— (**Apró koldusok.**) Nehány nap óta a Király-utcán és Erzsébet sétatéren egy pár ökölnyi gyerek kellemetlenkedik a járók kelőknek. Rongyos ruhában, szánalmat keltő keserves arccal nyújtják összeaszott kezeiket a sétálók felé s alamizsnát kunyorálnak. S ki nem ad nekik, az nem szabadul meg egy könnyen a pióca szívósságu apró koldusoktól, kik utcahosszat kísérik és siróhangon egész jeremiádat dudálnak a fülébe. Jó volna, ha a rendőrség kissé ügyelne ezekre a kellemetlenkedő kolduspalántákra, s nem engedné őket a koldosügy rendezésének dicsőségére a legjártabb helyeken űzni kétséges mesterségüket.

— (**Kukorica tolvaj.**) Nagy-Közárón csiptek el egy embert a mezőőrök, amint a száron levő csöveket tördelte le és rakta zsákba, valószínűleg malac ételnek. A mezőőrök felelősségre vonták az illetőt s bekísérték a község házára, ahol kisült róla, hogy *Kántor* Józsefnek hívják s hogy csavargás a foglalkozása. A kukorica lopás irányában azzal védekezett, hogy abban a »jó« hiszemben tördelte a csöveket, hogy azok már nem kellene senkinek, hát nem akarta kárba vesztetni azokat. *Kántor* Józsefet, majd ha kitöltötte a lopásért reá mért büntetést, eltoloncolják illetőségi helyére Zomborba.

— (**A fürdés veszedelme.**) Sajátos, hogy éppen a nép fiai azok, kik leginkább hódolnak a »szabadfürdés« élvezetének, holott őket senki sem tanítja uszni, senki sem ellenőrzi, csak mikor kedvük kerekedik, neki

mennek a víznek, aztán csak úgy »kutyásan« uszni próbálnak, mi ha sikerül, hát jó, ha pedig nem sikerül, hát úgy is jó; elmerülnek aztán mint a nyeletlen fejsze. Ennek a veszedelemnek volt kitéve tegnap — mint értesülünk — Dzubai János b.-selyei lakos tiz éves fia, ki fürödni ment néhány társával a község alatti usztatóba. Uszni nem tudott a gyerek, de azért utána merészkedett társainak, míg csak el nem lepte a viz. Szerencsére idejekorán észrevették pajtásai az életveszélyben forgó fiut, kit aztán közös erővel kivonszoltak a partra. A kis Dzubai azonban — úgy látszik — nem nagyon ijedt meg az őt fenyegetett veszélytől, mert minden áron visszaakart menni a vízbe, míg csak társai egyike nem értesítette a makacs gyerek szüleit, kik botoszóval voltak kénytelenek a makacs fürdő kedvelőt hazakergetni.

— **(A mai idő.)** Már az éj folyamán hatalmas szél kerekedett a város fölött, mely ugyancsak meg-megrázta a házak ablakait, mintha bizony nem is kánikulás nyár, hanem holmi fürgeteges ősz lett volna. Ott pedig, a hol véletlenül nyitott ablakra akadt, azt olyan formán találta a szél ur becsapni, hogy bizony csak a rámája maradt meg, míg az ablaktáblák ezer darabban az aszfalton heverték. Reggelre kelve aztán hatalmas porfellegbe borult a város, az emberek csak úgy rágták a port s érdekes, mozgalmas képet nyújtott a járókelő hölgyek indiszkrétül lobogó szoknyája, a fiatal és öreg urak hajszája a szél által lefujt kalapok után, melyek egynehánya mintha csupa pajkosságból tenné, bele esett a vízfolyásba, ott tovább gurult egy darabig, míg aztán megunva a fürdőt, ki nem emelkedett a vízfolyásból, hogy néhány lépéssel tovább

belepottyanjon a szél által összetujt porrákásba. Ez már elég kedélyes jelenet, melyen csupán a repülő kalap tulajdonosa boszankodhatott, a mai szélnek azonban volt néhány komolyabb csinje is, mint például az, hogy a sétatereken és fasorokban derekasan megtépázta a fákat, úgy, hogy nem egynek letörtek az ágai, megritkultak a levelei. Eddig szerencsére nem történt nagyobb baj, hacsak a vidékről nem érkeznek be majd némi széllokozta balesetekről hírek, annyi azonban bizonyos, hogy szél urfi eléggé kellemetlenül viselte magát a mai szent napon, úgy, hogy szívesen elengedtük volna neki e furcsa vizitet.

— **(Salamoni ítélet.)** Pennsylvania állam Beltzhooover nevű kis helysége dicsekszik vele, hogy Goelle Henrik »Squire« személyében salamoni bölcseségű békebíróval bír. Ítéletei bár néha nem egészen felelnek meg a törvény betűinek, de legalább eredetiek. Az ügyvédek és jogi könyveket nem szereti, a mi az ügyvédeknek kölcsönösségen alapszik; de annál jobban meg vannak vele elégedve választói, mert ítéleteiben mindig igyekszik az anyagi igazságot juttatni győzelemre.

Nemrégiben a »squire« elé egy jó barátját hozták. Állatok elleni kegyetlenséggel volt vádolva. Egy gonosz természetű kutyával volt baja s rálőtt. A golyó a farkból elvitt egy darabot, egyéb baja nem lett a kutyának. A tárgyalásra összegyűlt az egész vidék. A tanuvallomások eltérők voltak. Némelyek a kutya jámbor természetét bizonyították, mások rossz erkölcsi bizonyítványt állítottak ki számára. A bíró végre is kijelentette, hogy egy hét múlva fogja kihirdetni az ítéletet.

E hét alatt maga járt utána a kutya valódi jellemének. Meggyőződött róla, hogy az a

kutya valóban gonosz egy állat. De arra a meggyőződésre is jutott, hogy a kutya farkát megcsönkítani kegyetlen egy dolog. Hogy essék tul e nehézségen? — volt a nagy kérdés.

Végre eljött az ítélethirdetés napja. Megint összegyűlt az egész lakosság. A bölcs bíró megszólalt:

— Elmarasztalom a vádlottat egy dollárban és a költségekben, mert a kutyára lőtt.

A terem ama részéből, hol a kutya barátai voltak többségben, taps hangzott föl.

— Rend legyen! — kiáltott most a bíró — még nem végeztem. A mint már mondtam, megbüntettem vádlottat egy dollárral és a költségekkel, de egyttal jogot adok neki, hogy még egyszer lőjjön rá a kutyára.

— **(Az iparosok nyugdíja.)** A kisiparosok régóta hangoztatják, hogy nyugdíjalapot kellene teremteni, hogy az előregedett iparosoknak nyugdíja legyen. A dolgot most az országos iparegyesület vette kezébe Matlekovics Sándor kezdeményezésére. Matlekovics Sándor indítványára mindenekelőtt megállapítják egy az iparosok számára létesítendő nyugdíj rendszer matematikai alapját, azaz, hogy mennyi befizetés mellett, milyen részvétellel, milyen esetben és mennyi nyugdíj adható. — Továbbá megteremtik ezeken az alapokon a biztosító szövetkezetet, illetőleg annyi tagot szereznek, a mennyivel a kiszámított matematikai alapon a nyugdíjpénztár megalakulhat. Az országos iparegyesület legutóbbi ülésén Matlekovics Sándor javaslatára el is határozta mindjárt, hogy megkeresi az első magyar általános biztosító társaságot egy szövetkezeti alapon létesítendő nyugdíjintézet tervezetének elkészítésére.

kedésük idejében elszokva a munkától, szerencsétlenné lesznek mindannyian. A gazdagság csak azoknak való, kik jólétben születtek. Nekünk — meglásd — csak bajt fog okozni s azok, kik most áldva emlegetik Henrik nevét, átkozni fogják valamikor azt a pillanatot, midőn hajója először érintette Stavő partját. Legfényesebb példája ennek én vagyok. Elvakultam a gazdagságtól, nem gondoltam arra, mit teszek s most, midőn tudtára ébredtem annak, hogy szívem nem szabad, már mást szeretek, vége, vége mindennek. Az én szerencsétlenségemmel kezdődik a hönnyhullatás s beteljesedik majd a végzet mindnyájunkon!

Erich megdöbbenve tekintett Signere, kinek elkeseredett szavaira nem talált választ. Ekkor lépett a szobába Henrik, kit lámpával a kezében Signe édes anyja követett.

— Itt a sötétben ülnek ezek s elbeszélgetnek egymással, mintha odakint meghalt volna számukra minden — szólt Signe anyja. Így teszik azt már néhány év óta s azért Harding Henrik olyan feleséget kapsz a házadhoz, aki nemcsak fonni tud. Erich mind rá rakja leányomra, a mit ő tanult s Signe már is némelykor úgy beszél, hogy a csodálattól a hajam szála is égnek mered. Mintha csak a bremani lelkésztől tanulta volna.

Henrik elmosolyodott s barátságosan nyújtotta kezét, Signe pedig, ki a nők csodás energiájával azonnal beletalálta magát a helyzetbe, szintén mosolygó arccal fogadta el a felé nyújtott kezét. Erich azonban szótlanu l húzta meg magát az ablakfülkében.

— Senki! — kiáltotta lelkesülten s nála szokatlan hévvel Erich, miközben mélyen tekintett az előtte ülő leányka szeméibe. Mondd Signe, nyugtass meg engem, hogy szereted Henriket, szereted őt, a jót, a nemest, a ki egyedül érdemes arra, hogy téged magáénak nevezhessen. Te nem ismered őt, különben nem állitanád velem egy sorba. Henriknek van a legnemesebb szive, mely valaha férfi keblében dobogott. Bátor, erős férfi, megvan áldva mindazon előnyökkel, melyek nekem hiányzanak s melyekkel alig dicsekedhetik még egy szigetlakó. Még azt a csekély tudományomat, ami van s melyet te oly nagynak tartasz, azt is neki köszönhetem. Nem tudod te, milyen szegény, örömtelen fiu voltam én, az egész falu szánalmának tárgya. Hányszor feküdtem ott fent azon a kopár sziklán, könyeim záporával öntözve az érzéketlen köveket, szívemben keserű, maró fájdalommal s hányszor óhajtottam a halált, ha kortársaim halászni mentek, vagy mint hajóslegények utra keltek, míg nekem itthon kellett maradnom. Henrik volt az, ki engem felvitt a hegyek közé, az iskolába, hol egy új eszmevilág tárult fel szemeim előtt, hol kárpótolva lettem mindazért, mit testi fogyatkozásom miatt nélkülözni kellett.

Azt akarta Henrik, hogy elmenjek innen valamely közeli városba alkalmazást keresni, de én addig könyörögtem neki, míg megengedte, hogy itt maradhassak s csekély tudásommal tanítsam Stavő fiatal generációját. S látod, most, midőn már meg tudom magamnak keresni azt, mire szükségem van, midőn nem vagyok hasznavehetetlen ember, ki másnak és önmagának is csak terhére van, még most is atyailag gondoskodik rólam. Nézd ott

— (Sába királynőjének aján-
déska.) Egy nagyszabású egyházi ünnepség
alkalmával, amely Genuában folyt le, a szé-
kesegyház oltárán gyönyörű kis váza volt lát-
ható, amely már vagy hatszáz esztendeje van
a székesegyház birtokában. Ez a váza egyet-
len darab smaragdból van faragva, a melynek
alsó része (periferiája) 12, magassága pedig
6 hüvelyk. Erre a vázára nagyon vigyáznak.
Több zárt kell előbb fölnyitni, míg hozzáfér-
hetnek és minden zárhoz más kulcs illik, a
melyeknek mindegyike más-más személyre volt
bizva. Ez a nagyrértékű váza csak igen ritka
alkalommal látható és akkor is csak a sze-
nátus engedelmével. 1476-ban rendeletet bo-
csátottak ki, amely minden gyanus személy-
nek közeledését a vázához megtiltotta. Egy
olasz régiséggyűjtő azt állítja, hogy a ritka
vázát még bölcs Salamon király Sába király-
nőjétől kapta volna ajándékba.

— (Büvészeti mutatványok.)
Szombaton és vasárnap este egy ügyes bü-
vésztársaság fogja a közönséget szórakoztatni
a Vigadó éttermében. A műsorban szenzációt
kelt *Sans Géné* mutatványa: »Gül baba«, élő
virágok növése a színpadon, melyek a közön-
ség közt kiosztatnak, a Noé bárkája, a bűvös
orgonasípok stb. Érdekesek *Lenormand* k. a.
gondolatolvasónő mutatványai, a spiritiszta
seance, kinematográf, Röntgen-sugarak s több
e féle, a melyekkel a közönség jól elmulathat
ebben a szórakozásokban amugyis szükölködő
világban.

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1899. augusztus 18. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 59.2 (súlyedő.)
Hőmérsék = 22.2 °C
> maximuma: 29.1 °C
> minimuma: 19.5 °C
Párányomás: 12.6 mm.
Relatív nedvesség: 64.
Felhőzet: 4° Alto Cum. N. W.
Szélirány s erő: N. W. 5.
Csapadék 24 órai: 0
Szeles, hőstüledés.

Dr. Czivér.

Művészet, irodalom.

○ **Bunsen meghalt.** A tudományak
gyásza van. A modern fizikai és kémiai
tudomány egyik megalapítója, *Bunsen* nagy
84 éves korában Heidelbergben meghalt. A
világhírű tudós korszakot alkotott felfedezéseivel,
a színkép-elemzéssel a fénytannban egész-
szen új tanokat állított fel, új rendszert ho-
nosított meg, a mely óriási lépésekkel vitte
előre az optika ügyét. A halálhírt az egész
világban nagy részvétellel fogadták, mert
Bunsen zseniális felfedezéseinek áldása kiáradt
az egész világra. *Bunsen* Róbert Vilmos
1811-ben született Göttingában. Fél századon
át kiváló eredménnyel buvárkodott a kémiai
és fizikai téren s igen nagyszámú fontos fel-
fedezéssel gazdagította a tudományt. Buvárla-
tait az anorganikus kémia körébe vágókkal
kezdte meg, azután az arzén szénvegyületeket
(kakodil, alkarsin) tanulmányozta. Az analitikai
és mineralógiai kémia nagyon sokat köszön-
neki. Az arzéntrioxid hathatós ellenszerül
kísérletei alapján a ferri-hidroxidot ajánlotta.
Nagyon behatóan foglalkozott a gázok anali-
zisével és kitűnő módszereket állapított meg,

melyeket szelvében használnak. A gázok sűrít-
tésének és folyadékokban való oldhatóságának
meghatározására készülékeket is szerkesztett.
A Bunsen-szerkesztette jégkaloriméter igen fon-
tos adatokat szolgáltat. A jól ismert gázok
vizben és borszeszben való oldhatóságát meg-
állapította. A gázok diffúzióját és elégséggor
fellépő tűneményeket is tanulmányozta. Az
alkali földfémeket elektrolízis útján előállította.
A magnéziumot ő állította elő először nagyobb
mennyiségben és az elégséggor fellépő erős
fényképződésre ő hívta fel a figyelmet; azért
használgják a magnéziumot bizonyos esetekben
világítószereül. Korszakalkotó fölfedezése a spek-
trál-analízis vagy színképelemzés (Kirchhoff
társaságában 1860-ban), mely felfedezése ne-
vét örök időkre halhatatlanná tette. E mód-
szerrel fedezte fel a rubidium és cézium ritka
elemeket a dűrgheimi ásványos vízben. Szá-
mos igen célszerű készüléket szerkesztett, me-
lyek nagyon elterjedtek (Bunsen-féle elem,
Bunsen-féle gázlámpa). A geológiai tudomá-
nyoknak kiváló szolgálatot tett azokkal a klasz-
szikus kísérletekkel, melyeket Izland szigetén
(geysir) végzett. A m. tudományos akadémia
1858-ban külsőtagjának választotta.

Törvénykezés.

§ **Az orvos felelőssége.** Hirt adtunk
tegnap arról a végzetes orvosi tévedésről, a
a melynek az egyik gróf *Széchenyi* négyhó-
napos fia áldozata lett. Az orvos, dr. *Fülöp*,
mint már jelentettük maga jelentkezett a bíró-
ságnál s keresi annak ítéletét, a mely meg-
állapítja, hogy ő-e a hibás, vagy a gyógyszer-
rész, a ki az orvosságos üveget felcserélte. Mind
a kettőre nézve nagyon erős érdek ezt a
kérdést tisztába hozni, mert a törvények ha-

azt a hajót a kikötőben. Mi vitte Henriket arra, hogy
Stavó elé hozza? Nem a dicsszomj, vagy a nyereségvágy,
csupán az az óhaj, hogy megoszsa a stavóiekkal azt,
amit évek hosszú során át nehéz munkával, ernyedetlen
szorgalommal szerzett, hogy szigetünk házaiból száműzze
a nyomort s beköltözködhessék a jólét. Nem szép, nem
nagy cselekedet ez? S senki sem tudja ezt a sok jót
meghálalni neki, csupán te, Signe — szerelmeddel!

Signe végig hallgatta az ifjut anélkül, hogy elmúlt
volna arcának bánatos kifejezése.

— Jól tudsz beszélni Erich — mondta végre — s
ha a magad érdekében csak fél ennyit beszéltél volna is,
el lehetett volna kerülni egy nagy hibát, mely most már
javíthatatlan.

Erich tán nem is hallotta e szavakat.

— Ugy-e Signe szereted Henriket, szereted fivére-
met. Oh kérlek mondd hogy igen. Hidd meg Signe, nem
találnám meg elvesztett nyugalmamat soha, ha tudnám,
hogy én . . . hogy mi . . .

— Visszaadom a nyugalmadat — vágott szavába
Signe élesen, miközben mélyen tekintett a fiatalember
szemeibe. Henrik, a fivéred idejött hozzánk s megkérte
a kezemet anyámtól, ki azt mondta, hogy ez a legna-
gyobb szerencse, mely engem érhetett. Magamat is el-
kápráztatott a kilátásba helyezett jólét, büszkévé tett a
tudat, hogy Stavó legvagyonosabb embere kért meg. Hidd
meg Harding Erich! Nagy dolog a gazdagság. Ezzel min-
dent meg lehet szerezni, egy pillanatra talán még a leány-
szívet is. Henrik különben is olyan ember, kihez gazdag-
sága nélkül is szívesen férjhez menne bármely leány.

Csakhogy én másra gondoltam. Az pedig, kinek képét
én öntudatlanul is szívemben viseltem, az nem akart ró-
lam tudni, nem is gondolt reám. Én legalább azt hittem,
mert ha legkevésbé is érdeklődött volna irántam, bizo-
nyára szólt volna, mert ideje ehhez — volt elég. Így
történt, hogy midőn Harding Henrik belépett hozzánk,
büszkén, öntudatosan s felém nyujtva kezét, egyszerűen
csak azt kérdezte: »Signe! Akarsz-e a feleségem lenni?«
Én minden meggondolás nélkül válaszoltam:

— Igen Harding Henrik! A tied leszek.

— Így történt — fejezte be sóhajtva szavait — s
igy is marad! Ne félj Erich. Én hű maradok szavamhoz.
Nincs mitől tartanod.

— Hű leszel? S egyéb ~~mmi~~? Ennyi az egész,
mit Henrik számára tartogatsz?

— Nem csak ezt, még mást is! Hallgass reám!
Mindnyájan, kik itt a faluban laknak, egekig magasztal-
ják Henrik önzetlen jószívűségét. Nem akarom érdemeit
kisebbiteni, mert tudom, mily nemes cél vezérelte őt. De
hidd meg Erich, jobb lett volna, ha Henrik sohasem
hozta volna hajóját Stavó kikötőjébe. Mi mindannyian
hozzá voltunk szokva a szükölködéshez, fel sem tűnt
nekünk helyzetünk sanyaru volta s az, aki könnyíteni
akart magán, megfeszített munkával, becsülettel s lan-
kadhatlan szorgalommal igyekezett magának megszerezni
azt, mire szüksége volt. Mióta azonban megpillantották
azt a büszke, háromárboos hajót, megszűnt a nyugalom
Stavó szigetén. Az emberek lázas sietséggel, bűnös vágy-
gyal pénz után sóvárognak, elvakultak a kilátásba helye-
zett gazdagságtól s ha vágyuk nem fog teljesülni, remény-

sonló esetekben a büntető-jogi felelősségre nézve igen szigorú határozatokat tartalmaznak. A Büntető Törvény 291. §-a ugyanis ekként rendelkezik:

»Ha a halál az azt okozónak hivatásában vagy foglalkozásában való járatlanságból, hanyagságból vagy azok szabályainak megszegéséből származott, három évig terjedhető fogházzal, száz forinttól kétszáz forintig terjedhető bénzbüntetéssel büntetendő.

A jelen szakasz eseteiben a bíróság a bűnösnek talált személyt hivatala vagy foglalkozása gyakorlatától, belátása szerint, végképen vagy határozott időtartamra eltilthatja és a gyakorlat ismételt megengedését újabb vizsgától vagy a kellő gyakorlat megszerzését igazoló egyéb bizonyítéktól teheti függővé.

Dr. Fülöpnek tehát azt kell bizonyítania, hogy ő sem járatlan, sem hanyag nem volt, sem hivatásának szabályait meg nem szegte. A pör, mely ezt tisztába hozza, mindenesetre egyike lesz a legérdekesebbeknek, mert judikaturánk, hála Istennek, nem bővelkedik olyan esetekben, midőn az orvost orvosi culpa-ért vonták kriminális felelősségre.

Gróf Széchenyi Andor Pál gyermekének megmérgezése körülményeit a megindított nyomozás a következőképp állapította meg:

Az orvost a dajka hívatta a kastélyba, mert a gyermek egy egész órán át indokolatlanul sirt. Dr. Fülöp István puffadtaknak találta a beleket, a miből csikarásra következtetett s a dajka is megerősítette, hogy a gyermeknek szorulása lehet.

Dr. Fülöp ez ellen befecskendezést tartott szükségesnek, de nem a gyermek karjába, (mint a távirati jelentés tévesen mondta) hanem a belekbe és erre a célra rendelt 500 gramm bórsavas oldatot. Mikor aztán a végzetes tévedésre rájött, nyomban megtett mindent, a mit csak tehetett: azonnal kimosta a beleket és pedig többszörösen, úgy, hogy a boncolás után a karbolnak semmi nyomát sem fedezték fel a gyermekben, de mindez nem segített, mert a karbolsav rögtönösen hat és akkorára már úgy összegegette a beleket, hogy a gyermek élete megmenthető nem volt. A törvényszéki orvosok a gyermek belső részeinek több darabját felküldték dr. Felletár országos törvényszéki vegyészhez, a mi azért vált szükségessé, mert a karbolnak külsőleg felismerhető nyomain nem maradtak a belekben s így a halál közvetlen okát most már csak vegyi uton lehet megállapítani.

Gróf Széchenyi Andorékat tragikus sors üldözi; elsőszülött gyermeküket, Andreát, szintén elvesztették két éves korában. A gróft a csapás egészen megtörte; a grófnőt, ki 14-én hajnalban négy órakor érkezett haza s így gyermekét még életben találta, szintén lesújtotta a borzasztó csapás, de azóta hősies lélekkel viseli, mit a végzet ráért. A temetésen, e hó 15-én, résztvett az egész város, nemcsak az előkelők, de maga a nép is, mely az áldottlelkű gróf Csekonics Andrea iránt mindenkor sok szeretetet mutatott.

A vizsgálat folyamán dr. Fülöp István megállapíttatni kívánta, hogy hurutos állapotban van és nem csekély mértékű náthalázban szenved. Ez volt az oka tudniillik, hogy a karbolt nem ismerte fel a szagáról és ezt konstataáltak is rajta.

T a n ü g y.

Beiratások a községi iskolába.

Pécs szab. kir. város községi iskolaszéke részéről Majorossy Imre polgármester, mint iskolaszéki elnök, a jövő 1899—1900-dik tanévre szóló beiratásokra vonatkozólag ma a következő hirdetményt tette közzé:

I. 1. A városi összes közs. óvodáknál és népiskoláknál — ideértve a városi zeneiskolát is — a tanköteles növendékek beiratása — vallásfelekezeti különbség nélkül — f. é. szeptember hó 1., 2. és 3. napjain, mindenkor d. e. 8 órától 12-ig és d. u. 2 órától 5 óráig történik.

Az ünnepélyes isteni tiszteletet (Veni-sancte) szeptember hó 4-én reggeli 8 órakor lesz, az előadások pedig ugyanazon napon kezdődnek meg.

Köszöb jelentkezők ellen a törvény szigorú alkalmaztatik.

2. Az összes népiskolák első osztályaiba rendszerint csak azon fiu- vagy leánygyermek vétének föl, kik a beiratáskor életük 6-ik évét már betöltötték, vagy legfőlegb a tanév 3 első hónapján belül töltik be.

3. Az ismétlő-iskola kötelesek (13—15 éves) vagyis azon növendékek, kik sem az iparos-tanonciskolába, sem pedig a középiskolába, illetőleg a polgári leányiskolába nem járnak — vallásfelekezetre való különbség nélkül f. évi szeptember hó 8. és 10-én d. e. 8. órától 12-ig tartoznak a szigeti külvárosi, illetőleg a felső-vámház-utcai népiskolában heiratkozni.

Az ismétlő-iskolák részére az előadások szeptember hó 10-én kezdődnek meg. Később jelentkezők szigorúan meg fognak büntettetni.

4. Azon tankötelesek, kik a törvény által előszabott ebbeli kötelezettségüknek nem a városi, hanem más felekezeti tanintézetben tesznek eleget, azt a hatóság felhívására igazolni tartoznak.

5. Minden tanuló rendszerint csak azon kerületbeli iskolánál iratkozhatik be, melyben lakása van s ettől való eltérésre rendkívüli körülmény esetén csakis az illető szülő indokolt kérelmére az iskolaszék adhat engedélyt.

6. Azon ifjak, kik a budaikülvárosi iskolák bármelyikénél a IV. osztályt sikeresen elvégezték és még tanköteles korban vannak, vagyis 12 ik életévüket be nem töltötték és középiskolába nem járnak, tartoznak magukat az Ágoston-téri népiskolánál az V. osztályba beiratni.

A hasonló körülmények között levő szigeti kül- és belvárosi ifjak a belvárosi iskolánál levő V. osztályba kötelesek beiratkozni. Azon leánynövendékek, kik a IV. osztályt jó sikerrel elvégezték, de még tanköteles korban vannak, a budai és szigeti külvárosi kerületben az ottani V. leányosztályba, esetleg úgy, mint a többi kerületbeli IV. osztályt végzett leánynövendékek a polgári leányiskolába tartoznak beiratkozni.

7. A városi zeneiskolába nemcsak az elemi iskolai növendékek, hanem a középiskolai tanulók is felvétenek.

7. Felhivatnak a szülők, illetőleg gyámok, hogy gyermekeiket, esetleg gyámoltjaikat a tisztesség követelményeinek megfelelően lehetőleg maguk vezessék beiratásra, vagy legalább oly felnőt egyénnel küldjék, ki a lakást és egyéb adatokat pontosan megmondani képes. A születési idő keresztlevél, vagy születési bizonyítvánnyal igazolandók.

II. A községi polgári leányiskolánál a beiratások szintén f. é. szeptember hó 1. 2. és 3-án — mindenkor reggeli 8 órától 12-ig fognak teljesíteni. Ugyane napokon mindenkor d. u. 2 órától a felvételi és javító vizsgák tartanak meg. E vizsgákért külön díj nem fizetendő.

Az ünnepélyes istentisztelet szeptember hó 4-én d. e. 8 órakor tartatik, a rendes előadások pedig ugyanazon napon kezdődnek. A polg. leányiskolába oly növendékek vétének föl, kik az elemi IV. osztályt jó sikerrel elvégezték és életük 10. évét már betöltötték.

Ezen intézetre vonatkozó bővebb felvilágosítások az 1898/99-iki tanév végével kiadott Értesítőben olvashatók.

III. A beiratási díjak a következők: A belvárosi elemi fiu- és leányiskolában különbség nélkül 5 frt. A külvárosi elemi fiu- és leányiskolában különbség nélkül 3 frt. — A zeneiskolában havonként 1 frt tandíj fizetendő. Vidékiek ezen díjak kétszeresét fizetik.

A polgári leányiskolában az 1 frt beiratási díjon felül, mely kivétel nélkül a beiratás alkalmával mindenki által megfizetendő, az I. oszt. növendékek 1 frt 50 krt., a II. osztályiak 2 frtot, a III. és IV. osztályiak pedig 3 frtot tartoznak fizetni havonként.

Azon szülők és gyámok, kik elemi iskolába járó gyermekeik vagy gyámoltjaik után járó tandíjakat vagyontalanság miatt fizetni nem képesek, ezen körülményt külön szegénységi bizonyítvánnyal nem tartoznak beiratáskor igazolni, miután vagyoni viszonyaik, esetleg a felmentés indokolására szolgáló egyéb körülmények, a hatóság részéről annak idején hivatalból fognak megvizsgáltatni.

A polgári leányiskolánál azonban csak azon leányok tarthatnak igényt tandíj-mentességre, kik vagyontalanságuk mellett még jó előmenetelt és dicséretes magaviseletet is tanusítanak. A tandíj-mentességért az iskolaszékhez tartoznak folyamodni és a folyamodványukhoz szegénységi bizonyítvány okvetlen melléklendő. A folyamodvány a beiratás alkalmával vagy utána legfőlegb két hét alatt az intézeti igazgatónál benyújtandó.

IV. A szülők, gyámok figyelmeztetnek, hogy az 1887. évi 22.törvénycikk 3. § a. szerint a mindennapi ismétlő-iskolába, nemkülönben az óvodákba járó gyermekeik, gyámoltjaik beiratása alkalmával — a pécsiek az illető kerületi orvos, a vidékiek pedig kórorvosuk bizonyítványával beigazolni kötelesek, hogy azok eredményesen védhímlővel beoltva, illetőleg ismét oltva lettek, avagy beoltási kötelezettség alól felmentve vannak.

Közgazdaság.

□ **Állatjárvány-statisztika.** *Megyéinkben* a legújabb kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: Vesztség: Baar 1 udvar, összesen 1 község 1 u. Takonykór és bőrféreg: Szébeny 1 udvar. Tenyész-bénaság és hólyagos kiütés: Pécsvárad 10 udvar. Sertésorbánc: Áta 6 u., Babarc 8 u., Benge 4 u., Gadány 15 u., H.-Hetény 7 udv., Kassa 7 u., Lapáncsa 6 u., Laskó 25 udvar, Mánfa 14 u., M.-Soros 5 u., Mocsolád 8 u., Mohács 1 u., N.-Kozár 3 u., Ozd 1 u., Rác-Petre 5 u., Sásd 11 u., Szajk 6 udv., Szent-László 4 u., Szőkéd 13 u., Vaiszló 1 udvar, Váznok 3 u., összesen 21 község, 153 udvar. Sertésvész: Beremend 1 u., Gerényes 6 udv., Hidas 17 u., Kéménd 16 u., Lancsuk 1 u., Magyar-Mecske 1 u., Orfü 19 u., Pécsvárad 5 u., Petárda 1 u., Rákos 12 u., Szilágy 1 u., Uj-Bezdán 30 udv., Vasas 20 u., összesen 13 község. *Somogymegyében* lépfene 2 községben 2 udvarban, vesztség 1 községben 1 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 3 községben 7 udvarban és sertésvész 33 községben lépett fel. *Tolnamegyében* lépfene 4 községben 5 udvarban, himlő 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 2 községben 2 udvarban és sertésvész 29 községben uralkodik.

T Á V I R A T O K.

— **Dreyfus a haditörvény-szék előtt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A rennesi haditörvényszék előtt ma a tárgyalás elején *Piquart* megcáfolta *Roget* állításait. Különösen, hogy a bírák elé titkos iratokat terjesztettek volna.

Roget nyugtalanul:

— Szót kérek, elnök úr!

Elnök: Majd csak a tanu után tábornok úr!

Piquart ezután a Dreyfus-ügy titkos iratairól szól, egyenkint kimutatva, hogy

azok hamisítványok. Minden szót megnyomva szól:

— 1894. óta a borderón kívül semmi bizonyíték se volt. Dreyfus elítélése után csak úgy szaporodnak a titkos iratok. Mihelyt valamely szélhámos pénzt akart kicsikarni, előáll, hogy tudja, hol vannak a bizonyítékok. Sőt többet mondok; a hadügyminiszteriumból az elítélés után is eltűntek titkos iratok, de senki sem törődött velük, mert nem Dreyfus-ról volt szó.

Piquart elmondja, miként jött *Wal-sin* gyanuba életmódja miatt, a miről a legrosszabb információt kapta, mivel kártyás volt és kémekkel találkozott. *Henry* ezredes és *Laub* őrnagy még se léptek fel ellene.

— **Az udvarias német császár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vilmos császár első gárdaezredének Saint-Privat mellett állított szobránál a következő beszédet mondta:

Ez emlék úgy áll ezen a vérrel áztatott mezőn, mint őre az összes itt elesett derék katonáknak, *ugy a franciáknak, mint a mieinknek.* Mert vitézül, hősiiesen harcolva szálltak le dicsőséges sirjukba császárjukért, hazájukért a francia katonák is. És ha zászlaink meghajlanak majd az ércszobor előtt, bánatosan suhogva kedves bajtársaink sirjai fölött, *lengjenek az ellenfelek sirjai fölött is és sugják meg nekik, hogy bánatos tisztelettel emlékezünk meg a vitéz halottakról.*

— **Labori merényletét elfogták.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Labori ellen elkövetett merénylet tettesét elfogták Dolban. Neve *Glord* és beismeri, hogy a merényletet ő követte el.

— **Panizzardi dementál.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Panizzardi a Figaronak táviratot küldött, melyben azt állítja, hogy egy betű sem igaz Roget tábornoknak ő rá vonatkozó abból a vallomásából, mintha ő Dreyfus letartóztatásakor negykövetének erről jelentést küldött volna.

Szerkesztői üzenet.

W. K. — Helyben. — Pécsről leg-helyesebben és legolcsóbban utazik Aradra, ha az innét 12 óra 14 perckor délután induló személyvonattal megy Eszéken, Dályán, Szabadkán, Szegeden, Csabán át, a mely vonaton másnap reggel 9 óra 10 perckor érkezik Aradra. Az egész utazás a II-ik osztályon 6 frtba, a III. osztályon 4 frtba kerül. Kellemetlen ugyan ezen a vonaton, hogy Dályán, Szabadkán, Szegeden és Csabán át kell szállni és Szegeden éjjeli 12 óra 18 perctől 3 óra 35 percig várakozni kell a Csabára induló vonatra, de mégis ajánlatosabb ezt az utirányt választani, mint a Budapesten keresztül vivőt, mert igaz ugyan, hogy az innét délelőtt 11 óra 41 perckor Budapestre induló vonattal utazva már reggel 6 óra 5 perckor érkezik az ember Aradra s másol, mint Budapesten át sem kell szállni, de az utazás még egyszer anynyiba, vagyis II-ik osztályon 12 frtba s III. osztályon 8 frtba kerül, mivel Budapesten megszakad minden zóna s onnét tovább újra kell fizetni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, hogy **Pécsett, Király-utca 15. sz. a. (Hattyu-épület)** egy a mai kor igényeinek, különösen hygenikus szempontból teljesen megfelelő

minta fodrász-termet

nyitottam.

Az e téren 14 év óta gyűjtött tapasztalataim, melyeket részben a fővárosokban, részben helyben szereztem, biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy t. vendégeimet a legfigyelmesebb kiszolgálásban részesítem.

Raktáron tartom nagy választékban a **legjobb illatszer, szappan-és pipere-cikkkeket.**

Mindenemü **hajmunkát** a legutóbbi divat szerint jutányos áron készítek. A n. é. közönség szives pártfogását kérve vagyok teljes tisztelettel

Romsics István
fodrász, Pécs (Hattyu-épület).

KATHREINER-FÉLE

Kneipp

maláta kávé.

Nagyamama nekem is!

Évek óta kitünő pótlóknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomor bajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.